

Miluška Havlůjová

Už jsou to tři roky, co se naše škola zapojila do projektu „Příběhy bezpráví“. A právě díky tomuto projektu k nám, do Rožmitálu pod Třemšínem, zavítala paní Miluška Havlůjová, rozená Pomplová.

Beseda proběhla 26. října. Když se otevřely dveře, všichni jsme povstali. Paní Miluška nás přivítala dojatým hlasem a poděkovala za pozvání do Rožmitálu, který je, jak sama řekla, její srdeční záležitost. Poté si vzala slovo paní učitelka Sýkorová, která nám připomněla dva pořady, které jsme zhlédli. Jeden byl o životě paní Havlůjové, druhý se jmenoval Postavení mimo hru. Oba příběhy se odehrály v 50. letech minulého století, za doby tzv. komunistické totality.

Pak začala mluvit paní Miluška Havlůjová. Ze všeho nejdříve nám nastínila dřívější dobu a svůj životní příběh. Zatčení, výslechy, psychické týrání, hlad...tím vším si prošla. Ve třídě bylo naprosté ticho, všichni jsme mlčky poslouchali.

Své povídání ukončila dvěma tématy. Tím prvním bylo vlastenectví. Říkala, že se s ním člověk nerodí, ale musí ho v sobě budovat a podporovat a nenechat vyhasnout. Druhé téma se nazývalo křivda. Miluška přiznala, že jí byla dopřána skutečně ve velkém množství. A za co? Za to, že její otec bojoval za osvobození vlasti? Za to, že u výslechu nevěděla žádná jména otcových přátel? Za to, že věřila v Boha?...Kdo ví? Nevzali ji na školu, kterou chtěla studovat, několik let strávila ve vězení, neviděla dětství svého syna...mohli bychom takhle pokračovat dál. Zdůraznila však, že důležité je také umět odpouštět.

Myslím, že Miluška Havlůjová je velmi statečná žena, která by si za svou osobní statečnost, vlastenectví a projevovanou lásku k našemu městu zasloužila Řád královny Johanky.

Josef Hořejší, 9. B

29.10.2010

Milá Lukko,
na základě této esaje, a podpisu
celé třídy, jsem přivítala 25.6.2011, Řád královny
Johanky v Rožmitále "Tři na slavnostně vydané ke
nášiměti na pódiu, královna přizela s první oděm
ke slávku, královna ludba a šaněly k dobové leu
v historických kostýmech. Po devátě od roku 1994,
kdy byla poprvé vyhlášena pouke četa "Chodnou
nami Rožmitálskou" a předáv krásně vyvalovaný
glejt. Pro mně to byl krásný zážitek, setkala
jsem se s lidmi, kteří jsou 50 i 60 leti mudičev.
Byla bych ráda, kdyby paní učitelka a Pepík mohli
přijet na mne Textel. Miluška

15.1.2012